

شاهرخ زمانی

شاهرخ زمانی عضو کمیته پیگیری برای ایجاد تشکلهای کارگری و سندیکای کارگران نقاش تهران از فعالین کارگری محبوب و شناخته شده در شهر تبریز است.

شاهرخ زمانی

را آزاد کنید

free shahrokh zamani

شاهرخ زمانی سال ۱۳۴۴ در یکی از روستاهای منطقه قره داغ، شهرستان کلپیر بدنیا آمد و در تبریز بزرگ شد. پدرش، بهمن زمانی، شاعر و معلم بازنشسته و از همدره ای ها و دوستان نزدیک صمد بهرنگی است. پدر شاهرخ به خاطر شعر هایش بیش از چهار سال در جمهوری اسلامی زندانی شده است. پدر و عموی شاهرخ در زمان شاه نیز زندانی بودند و در انقلاب ۵۷ توسط مردم آزاد شدند.

شاهرخ زمانی دوره راهنمایی و دبیرستان را در مدرسه هشترودی تبریز درس خواند و نقاشی ساختمان را به عنوان شغل انتخاب کرد. شاهرخ با دختری که کارگر کارخانه دارو سازی بود ازدواج کرد و اکنون آنها یک دختر و یک پسر دارند که هر دو دانشجو هستند.

در سال ۱۳۷۲ شاهرخ را همراه با ۱۶ نفر که همگی نقاش ساختمان بودند به اتهام فعالیت غیر علنی در سندیکای نقاشان دستگیر کردند و او ۱۸ ماه زندانی شد. پس از آزادی او همچنان در پاتوق های مختلف نقاشان مانند میدان امام حسین، منوچهری و... با دیگر کارگران و دوستانش ارتباط کاری بسیار صمیمانه ای داشت. آنها تلاش داشتند از طریق این ارتباطات سندیکای نقاشان را احیا کنند.

در سال ۱۳۸۴ آن ها موفق شدند هیئت موسس سندیکای نقاشان را تشکیل دهند هر چند سرکوب های مداوم و شدید اجازه تشکیل سندیکا را نداد ولی آنها با فعالیت مستمر و گروهی تحت نام هیئت موسس کارهای بسیاری انجام دادند از جمله در جهت جمع آوری امضا و فعالیت برای کسب بیمه تامین اجتماعی و بیمه بیکاری برای نقاشان و حمایت و همکاری با دیگر تشکلهای کارگری.

شاهرخ در سال ۱۳۸۵ همزمان با فعالیت خود در هیئت موسس سندیکای نقاشان همکاری با کمیته پیگیری برای ایجاد تشکلهای کارگری را شروع کرد و همچنین در شورای همکاری تشکلهای فعالین کارگری نیز فعال بود.

شاهرخ زمانی بار دیگر در ۱۴ خرداد ۱۳۹۰ (۴ ژوئن ۲۰۱۱) دستگیر و به اتهام "تبلیغ علیه نظام و تشکیل دسته سوسیالیستی" به ۱۱ سال زندان محکوم شد. جرم او تلاش برای ایجاد تشکل مستقل کارگری و دفاع از حقوق کارگران است. در مدتی که شاهرخ در زندان بوده مورد شکنجه و آزار بسیاری قرار گرفته است. به گفته خود او:

"بعد از چهل روز شکنجه های روحی و جسمی به زندان مرکزی تبریز تحویل داده شدم. در تمامی این چهل روز بازداشت غیر قانونی ام در اعتراض به این اوضاع در اعتصاب غذا بودم. بطوری که ۲۷ کیلو وزن کم کرده ام و ..."

زندان تبریز یکی از مخوف ترین زندانهاست و برخورد غیر قانونی و غیر انسانی و جنایتکارانه آن زبانزد خاص و عام می باشد. زندانیان سیاسی بدون برخورداری از کوچکترین حقوق قانونی تحت نظر اداره اطلاعات مرکزی به بدترین شکل ممکن تحت شکنجه های روحی و جسمی فراوان قرار دارند. بدترین رفتار انداختن زندانیان عادی به جان زندانیان سیاسی می باشد.

شاهرخ در اداره اطلاعات بصورت مستقیم و یا غیر مستقیم تهدید به مرگ شده از جمله مسمومیت، قرار دادن در کنار افراد عادی مبتلا به ایدز، وادار کردن افراد نامتعادل روانی، جانی و خطرناک به درگیری با او، قرار دادن افراد اطلاعاتی در پوشش زندانی در کنار او که او را تشویق به فرار کنند تا حین فرار با تیر کشته شود.